

Reform, som man maatte maa kalde det, paa dette Omraade vil kunne føres igennem. Naar jeg kom til at kalde det en Reform, saa er det, fordi dette Ord er i Hjertet, og Munden derfor let løber over med det; en virkelig stor Reform er dette Lovforslag jo ikke. Det, der her er Tale om, er, at medens man tidligere byggede Reglerne for Udskiftning, Sammenlægning og Magelæg væsentlig paa administrative For skrifter, som ganske vist støttedes paa Love, men som dog i Tidens Løb havde udviklet sig ret betydeligt bort fra Forordningerne, betyder dette Lovforslag, at man fremtidig skal have en fast Lovorden paa dette Omraade, og det turde man maatte nok kalde en Reform. Jeg skal besvare de forskellige Spørgsmaal, som ere rettede til mig i Anledning af det foreliggende Forslag, og jeg skal da først vende mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 7de Valgkreds (De Hansen), som særlig henvendte Opmærksomheden paa, at det dog muligt ikke var ganske rigtigt at sætte Grændsen for Selvejerbøndergaardes Størrelse saa lavt som til 12 Tdr. Land boniteret Jord og 1 Td. Hartkorn. Jeg maa maatte her indstyre den Bemærkning, at det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Bølum oplyste, at paa dette Punkt er Forslaget i Overensstemmelse med Kommissionens Forslag, idet Kommissionen ogsaa foreslaar anvendt en Tønde Hartkorn som Maal i Forbindelse med 12 Tdr. Land boniteret Jord. Grunden til, at man her har foreslaaet at gaa ned til een Tønde Hartkorn og 12 Tdr. Land boniteret Jord, altsaa betydelig under den Grænse, vi for Døjeblikket have, er jo den, at Udviklingen er gaaet i den Retning, at det er de smaa Landbrug, de Landbrug som ere mindre end Bøndergaarde i den gamle Forstand, disse egentlige Husmandsbrug — at det er dem, som hvad der ogsaa er fremhævet i de foregaaende Dages Forhandlinger, betale sig bedst nu til Dags, medens Forholdet i gamle Dage paa Forordningen af 3dje Oktober 1819's Tid var et ganske andet. Da var 4 Tdr. Hartkorn vistnok et meget passende Minimum at sætte for en Bøndergaard, medens man senere har været nødt til at gaa betydelig der under. Man kom jo meget hurtigt til, at 2 Tdr. Hartkorn var det Minimum, man maatte sætte, og senere har det være ganske umuligt for Administrationen at opretholde den Regel med de 2 Tdr. Hartkorn. Vi ere blevne tvungne længere og længere ned, thi naar Udviklingen paa et Omraade gaar stærkt i en bestemt Retning, nytter det ikke at have Lovbestemmelser, som stilles imod denne Udvik-

ling, man maa vige, og vi ere efterhaanden vægne. Det er jo i og for sig en ret usyldestgørende Stilling for Administrationen at være nødt til at vige ud fra Forordningens Bydende og ikke at kunne følge, hvad Loven foreskriver. Det er derfor paa høje Tid, at vi saa faste Regler, og hvis vi nu gik til at sætte disse, som foreslaaet af forskellige ærede Medlemmer, i Overensstemmelse med de ældre Lovgivningsbestemmelser paa dette Omraade, ville vi ikke være komne videre paa dette Punkt. Administrationen vil lidt efter lidt se sig nødsaget til ved kongelig Bevilling, eller hvordan man nu vil bære sig ad, at se at komme ud over dem. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) antydede, at man jo kunde indføre en alternativ Ordning, saaledes at, hvis jeg forstod ham ret, man skulde bibeholde den nu gældende Regel, saaledes at der kunde udskydes uden Løsning af egentlig Bevilling indtil 20 Tdr. Land boniteret Jord, men naar man derimod vilde gaa under dette, kunde man saa Bevilling til hyderligere Udskiftning dog ikke under 1 Tdr. Hartkorn og 12 Tdr. Land boniteret Jord. Ja, det kan man naturligvis, men saa komme vi ind paa dette, som ikke forekommer mig saa overordentligt tiltalende, at de 29 Kr. skulle være det, der afgør, om man kan komme længere ned, end Loven tillader. Det ærede Medlem fremhævede meget stærkt, at han fandt en Mangel ved Lovforslaget deri, at man ikke var kommen længere bort fra Bevillingsmyndigheden. Jeg tror nu, at det ærede Medlem vil finde, at netop Lovforslaget er gaaet meget langt bort fra Bevillingsmyndigheden, fra dette, at Joll ved at betale 29 Kr. skulde kunne undgaa at følge Lovens Regler. Ærede Medlemmer ville se, at Regeringsforslaget i Modsetning til, hvad der af Kommissionen blev foreslaaet, kun forlanger Betaling af Bevillingsgebyr i to Tilfælde, det er, naar Selvejerbøndergaarde nedlægges og naar de sammenlægges, medens ellers Fravigelserne fra Bestemmelserne i § 2 om Grænserne for Udskiftningen ved § 3 er lagt i Landbrugsministerens Haand, saaledes at han uden at kræve Bevilling kan fravige Reglerne i de der nærmere angivne Tilfælde, og naar der føles Trang dertil af de Grunde, som nærmere præciseres der. Der er altsaa i Virkeligheden kun meget saa Tilfælde tilbage, hvor det er Betalingen af Bevillingsgebyr, der betinger en Fravigelse fra Lovgivningsbestemmelserne. — Jeg skal dernæst omtale det Punkt, som ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Københavns Amts 7de Valgkreds (De Hansen) angaaende Størrelsen